

Sygn. akt IV P 348/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dominik Bednarski
Protokolant:	Dominika Janta-Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2019 roku w Grudziądzu

na rozprawie sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) S.A. w G.

o zapłatę

ORZĘKA:

I. powództwo oddala;

II. należnymi w sprawie kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

III. zasądza od powoda M. M. na rzecz pozwanego (...) S.A. w G. kwotę 2.700zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez pozwanego kosztów procesu;

IV. odstępuje od obciążania powoda pozostałymi poniesionymi przez pozwanego kosztami procesu.

SSR Dominik Bednarski

Sygn. akt IV P 348/17

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł **pozew** przeciwko (...) S.A. o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwany ma zapłacić powodowi kwotę 10.924,42 euro (dziesięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia cztery tysiące i 42/100 euro) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz koszty postępowania, w tym koszty zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wnieść w tym terminie sprzeciw. W razie uznania braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym albo w razie wniesienia sprzeciwu przez pozwanego powód wnosil o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 10.924,42 euro (dziesięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia cztery tysiące i 42/100 euro) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20 września 2017 roku do dnia zapłaty tytułem wypłaty premii wynikowej od zysku oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych

Motywuując powyższe powód wskazał m.in., iż zatrudniony był u pozwanego na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierownika robót oraz koordynatora ds. projektów zagranicznych. Dodatkowo w dniu 12.04.2016 r. zawarł z pozwanym umowę o pracę na stanowisku Dyrektora Oddziału - (...) Manager (...) Oczyszczalni (...) w K.". W związku z powierzeniem nowych obowiązków pracodawca zawarł z powodem umowę o premię wynikową za wykonanie zadania pn.: „Oczyszczanie ścieków w K. (Gruzja)”. Powód, na mocy § 3 ust. 5 cyt. umowy, był uprawniony do otrzymania 10% premii, liczonej od kwoty zysku netto uzyskanego przez pracodawcę od kontraktu gruzińskiego, opisanego w § 2 i 3 tejże umowy. Zgodnie z postanowieniami umowy, warunkiem wypłaty premii było osiągnięcie przez (...) S.A. co najmniej 4% zysku netto na realizowanym kontrakcie. Premia ta miała być płatna niezależnie od premii miesięcznej, a jej rozliczenie miało nastąpić po rozliczeniu zadania. Budowa Oczyszczalni w K., pierwotnie miała zostać zakończona do dnia 20.02.2017r. W rzeczywistości, z przyczyn niezależnych powoda, realizacja kontraktu została przedłużona, na skutek zawarcia przez pozwaną i inwestora aneksu do umowy. Protokół odbioru końcowego został podpisany w dniu 27.04.2017r. W trakcie realizacji kontraktu powód, w związku z brakiem porozumienia z pozwanym co do warunków finansowych jego dalszego zatrudnienia, pismem z dnia 31.10.2016 r. złożył wypowiedzenie umowy o pracę, z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Wraz z wypowiedzeniem umowy o pracę powód złożył także rezygnację ze stanowiska (...) S.A. w Gruzji. Jednocześnie w tymże piśmie poinformował pozwanego, że będzie do ostatniego dnia wypowiedzenia realizował wszystkie obowiązki Projekt Managera dla inwestycji „Budowa Oczyszczalni (...) w K. (Gruzja) do czasu uzyskania od inwestora świadectwa przyjęcia inwestycji, jednakże nie dłużej niż do dnia 31.01.2017 r. Mając na uwadze pierwotny termin zakończenia kontraktu, w dacie składania wypowiedzenia umowy o pracę, powód miał realne możliwości zakończenia zadania. Na dzień zakończenia stosunku pracy powoda, tj. 31.01.2017 r., stan zaawansowania robót objętych kontraktem wynosił 96% w stosunku do całości zadania. Gdyby termin zakończenia kontraktu nie został przez strony umowy przesunięty, powód w okresie wypowiedzenia umowy o pracę dokończyłby kontrakt i rozliczył zadanie. W związku z problemami finansowymi po stronie inwestora, koniecznym było dokonanie zmiany ostatecznego zakończenia kontraktu, na co powód nie miał wpływu. Nie zmienia to postaci rzeczy, iż przy udziale powoda, kontrakt został zrealizowany na poziomie 96%.

Powód dokonał stosownego wyliczenia należnej mu premii wynikowej w wysokości 10%, przyjmując wyliczony przez niego zysk netto na kontrakcie. Zgodnie z kalkulacją powoda, szacunkowa wysokość zysku netto na w/w zadaniu powinna wynosić kwotę 113.000,00 Euro. Przedmiotowa kwota stanowi co najmniej 4 % zysku netto na budowie. Przyjmując tę kwotę i stosując odpowiednią proporcję powód uprawniony jest do zapłaty na jego rzecz premii wynikowej w wysokości 10.924,42 euro. Na dzień przekazania obowiązków zadanie w postaci „Budowa Oczyszczalni (...) w K.” nie zostało formalnie zakończone, jednakże wszystkie prace budowlane zostały już zrealizowane, pozostała część prac instalacyjnych i rozruchowych. Do formalnego zakończenia inwestycji koniecznym było dokonanie odbiorów przez inwestora. Pismem z dnia 28 września 2017 roku pozwany odmówił wypłaty premii wynikowej (k. 2-8).

Dnia 20.10.2017r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt IV Np 9/17 wydał nakaz zapłaty uwzględniając żądanie pozwu (k. 34).

Orzeczenie to pozwany **zaskarżył sprzeciwem** (k. 39-44). Wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał m.in., iż powód w latach 2008 - 2017 zatrudniony był u niego na stanowiskach: inżyniera budowy, kierownika robót, kierownika budowy, koordynatora ds. projektów zagranicznych. Pozwany powołał powoda na stanowisko (...) SA w Gruzji. Pomimo trwania procesu prowadzenia budowy oraz określenia wszelkich warunków współpracy powód zaczął podnosić swoje niezadowolenie z wysokości otrzymywanej pensji. W związku z tym faktem pozwany wielokrotnie tłumaczył powodowi, że jego pensja w sposób znaczny odbiega wysokością od pensji otrzymywanej przez osoby zajmujące te same stanowiska u pozwanego i z tego powodu - oraz w świetle faktu, że oddział w Gruzji był oddziałem nowoutworzonym - nie mogła być ona zmieniona. Mimo zabiegów pozwanego powód — bez uprzedzenia o możliwości wcześniejszego zakończenia współpracy z pozwanym - w dniu 31 października 2016r. złożył wypowiedzenie z pracy wraz z oświadczeniem, iż będzie wykonywał swoje obowiązki wyłącznie do dnia 31 stycznia

2017r. Wypowiedzenie stosunku pracy przez powoda postawiło pozwanego w niezwykle skomplikowanej sytuacji, jako iż na ok. miesiąc przed zakończeniem budowy musiał zorganizować zastępstwo powoda oraz dokonać zgłoszeń i odbiorów bez faktycznej osoby prowadzącej od strony formalnej oraz koordynującej całą budowę. Podkreślenia wymaga, iż powód zdawał sobie sprawę z terminów zakończenia budowy, jednakże mimo wszystko zdecydował się na wcześniejsze wypowiedzenie stosunku pracy. Co więcej, zawarcie aneksu terminowego było już negocjowane od października, a sam aneks faktycznie został zawarty w dniu 31 grudnia 2016r. - co wszystko powoduje, że twierdzenia powoda, iż w trakcie składania wypowiedzenia stosunku o pracę miał on realną możliwość ukończenia realizacji zadania, pozostają niezgodne z prawdą. Niezgodne z prawdą są również twierdzenia powoda, iż na dzień zakończenia pracy u pozwanego zaawansowanie budowy wynosiło 96%, jako iż zaawansowanie rzeczowe robót w tymże czasie było mniejsze, a wykonane roboty były w znacznej części wadliwe, w związku z czym do pozwanego została zgłoszona lista ok. 100 istotnych usterek. Pozwany potwierdził, iż zawarł z powodem w dniu 12 kwietnia 2016r. umowę o premię wynikową o treści zgodnej z odpowiednim załącznikiem do pozwu. Z treści przywołanej umowy wynika, że strony dokładnie i enumeratywnie określiły, iż zakres tejże umowy obejmuje czynności: zorganizowania, wykonania i przekazania do eksploatacji przedmiotu umowy. Tym samym brak wykonania i ukończenia jakiegokolwiek z tychże czynności uznany być winien za niewykonanie przedmiotu umowy wynikającego z treści umowy o premię wynikową. Wobec tego świadome i dobrowolne rozwiązanie stosunku pracy przez powoda i tym samym rezygnacja z wykonania przedmiotu umowy wynikającego z umowy o premię wynikową stanowi niewykonanie tejże umowy i z tego względu roszczenia powoda o wypłatę premii wynikowej są całkowicie bezpodstawne. Zgłoszenie i przeprowadzenie odbiorów jest jednym z najbardziej doniosłych etapów procesu budowlanego. Tym samym twierdzenia powoda, iż nie ma znaczenia, że zdecydował się rozwiązać stosunek pracy przed przeprowadzeniem odbiorów należy uznać za instrumentalne i podnoszone wyłącznie na potrzeby mniejszego postępowania. W świetle zawartej umowy o premię wynikową nie ma znaczenia jaki procent zaawansowania rzeczowego lub finansowego zadania został osiągnięty, lecz kluczowe znaczenie dla uznania zakresu umowy za wykonany ma fakt przekazania zadania zamawiającemu do eksploatacji zadania. Roszczenie objęte pozwem pozostaje całkowicie bezpodstawne i winno zostać oddalone w całości, jednakże w sytuacji gdyby powyższa argumentacja nie została uznana, pozwany oświadcza, iż zysk netto budowy nie przekroczył poziomu 4% procent.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 135-142) powód argumentował m.in., że nieprawdą jest, iż wyrażał niezadowolenie z wysokości otrzymywanej pensji dopiero w trakcie realizacji kontraktu w Gruzji. Oczekiwania powoda co do wysokości jego wynagrodzenia za pracę zostały już wyrażone na etapie przygotowywania przez powoda oferty w imieniu M. na budowę oczyszczalni ścieków w K., czego pozwany był świadomy, ponieważ powód sygnalizował to w prowadzonych rozmowach. Powód zgodził się na taką wysokość wynagrodzenia, jednakże zastrzegł, że po upływie terminu obowiązywania umowy o pracę, a była ona zawarta na czas określony - tj. od 12.04.2016 r. do 31.12.2016 r. - strony podejmą renegotiację warunków dalszego zatrudnienia powoda na tym stanowisku. Nieprawdą jest też to, że powód nie uprzedził pozwanego o możliwości nieprzedłużenia umowy o pracę. Wynagrodzenie miało być, w odczuciu powoda, pewną rekompensatą za rozłąkę z rodziną, bowiem powód nieczęsto bywał w Polsce w trakcie trwania tejże umowy. Złożenie przez powoda wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 31.10.2016 r., z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia, nie było decyzją zaskakującą pozwanego. Powód pozostawił kontrakt w Gruzji dobrze zorganizowany i zaplanowany, który był już na końcówce jego realizacji. Znaczna część dokumentów niezbędnych do zakończenia kontraktu była przez powoda przygotowana. Ponadto, w samym wypowiedzeniu umowy o pracę, powód zwrócił się o jak najszybsze wyznaczenie zastępcy, celem wprowadzenia nowej osoby we wszystkie bieżące sprawy. De facto, pozwany skierował nową osobę dopiero pod koniec stycznia 2017 roku. Za co całkowitą odpowiedzialność ponosi tylko i wyłącznie pozwany. Niezgodne z prawdą są także twierdzenia pozwanego, iż na dzień zakończenia stosunku pracy powoda stan zaawansowania robót nie wynosił około 96% w stosunku do całości zadania. Nieprawdą jest także fakt podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie, że „wykonane roboty były w znacznej części wadliwe”, czego dowodem ma być załączona do sprzeciwu lista około 100 istotnych usterek.

Natomiast premia wynikowa miała być dodatkowym składnikiem wynagrodzenia dla powoda z tytułu realizacji kontraktu w Gruzji. Umowa dotycząca tejże premii ma charakter umowy starannego działania, a miarą jej wykonania jest osiągnięcie zysku na kontakcie, a nie „zorganizowanie, wykonanie i przekazanie do eksploatacji zadania”.

Umowa dotyczy premii regulaminowej, której można dochodzić przed sądem. Prawo do przedmiotowej premii zostało przyznane powodowi w sposób konkretny i obiektywny, bowiem jej przyznanie zostało uzależnione od osiągnięcia zysku netto budowy na poziomie 4%. Nie można zgodzić się z twierdzeniami pozwanego, iż nieuczestniczenie powoda w końcowych pracach przy realizacji zadania oraz przy przekazywaniu budowy stanowi o niewykonaniu umowy, a co za tym idzie pozbawia powoda prawa do premii. Powód zrealizował kontrakt w 96%, to od jego zaangażowania, nakładu pracy, pełnej dyspozycyjności, znajomości zagadnienia i umiejętności, zadanie w postaci budowy oczyszczalni ścieków w K. w Gruzji zostało zrealizowane. Niedokończenie przez powoda w całości zadania nie pozbawia powoda prawa do premii w ogóle. Dochodzona w pozwie kwota została obliczona proporcjonalnie do czasu pracy powoda w ramach kontraktu, w odniesieniu do wyliczonego zysku netto na budowie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15.03.2016 r. w sprawie o sygn. akt II PK 20/15 wprawdzie wskazał, że „jeżeli prawo do premii rocznej zależy od wykonania rocznego zadania premiowego i przysługuje po upływie roku premiowania, to niewykonanie przez pracownika zatrudnienia w całym rocznym okresie premiowanej pracy nie kreuje jego prawa do rocznego wynagrodzenia premiowego w pełnej wysokości premii rocznej”, jednocześnie uznając prawo pracownika do premii w wysokości proporcjonalnej do czasu jego zatrudnienia.

W ocenie powoda nie można także podzielić stanowiska pozwanego co do wysokości przysługującej powodowi premii oraz że zysk netto na budowie nie przekroczył poziomu 4%.

W dalszym toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

M. M. w latach 2008 - 2017 zatrudniony był w (...) S.A. w G. na stanowiskach: inżyniera budowy, kierownika robót, kierownika budowy, koordynatora ds. projektów zagranicznych. (...) S.A. w G. w dniu 12.04.2016r. zawarł z M. M. umowę o pracę na stanowisku Dyrektora Oddziału - (...) Manager (...) Oczyszczalni (...) w K.”.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód: odpis z KRS dot. pozwanego – k. 10-11, pismo zmieniające warunki pracy i płacy – k. 12, umowy o pracę – k. 13-18, dokumentacja finansowa – k. 22, 30-33, 120-126, 247-260, 282-283, 286-297, 305-316, 323-324, 348-384, 391 umowa wraz z załącznikami – k. 152-241, - zeznania świadka H. M. – k. 329v. 00:23:12 e-protokołu rozprawy z dnia 27 czerwca 2018 roku, zeznania świadka R. P. – k. 330-331 00:38:51 e-protokołu rozprawy z dnia 27 czerwca 2018 roku, zeznania świadka K. W. – k. 331-331v. 01:15:11 e-protokołu rozprawy z dnia 27 czerwca 2018 roku, zeznania świadka P. C. – k. 340v.-341v. 00:02:29 e-protokołu rozprawy z dnia 26 września 2018 roku, zeznania świadka A. P. – k. 385v.-386v. 00:08:59 e-protokołu rozprawy z dnia 5 grudnia 2018 roku, k. 402-402v. 00:00:48 e-protokołu rozprawy z dnia 27 marca 2019 roku, treść informacyjnego wysłuchania powoda **podtrzymana następnie przez niego w trakcie przesłuchania w charakterze strony** - k. 261-262v., 00:01:58 e-protokołu rozprawy z dnia 11 kwietnia 2018 r., przesłuchanie powoda - k. 402v.-403 00:17:21 e-protokołu rozprawy z 27 marca 2019 roku, przesłuchanie pozwanego - k. 403v.-404, 01:10:34 e-protokołu rozprawy z 27 marca 2019 roku)

W tym samym dniu strony zawarły umowę o premię wynikową „za wykonanie zadania Oczyszczalnia ścieków w K. (Gruzja)”.

Zgodnie z § 1 wzmiankowanego kontraktu:

„zakresem umowy jest zorganizowanie, wykonanie i przekazanie do eksploatacji zadania pn.: **„Budowa oczyszczalni ścieków w K.”** określonego w Kontrakcie nr EBRD/W/ICT/OI2015-K. z dnia 23.03.2016 r. oraz późniejszymi zmianami zawartymi w aneksach w standardzie jakościowym określonym przez Zamawiającego. Termin wykonania zadania produkcyjnego od 18.04.2016 do 31.12.2016 r. Termin ten może się zmienić w przypadku uzyskania zgody Zamawiającego w formie aneksu do umowy”

Wedle z § 2 przedmiotowej umowy:

„Celem umowy jest finansowa motywacja nadzoru technicznego dla wypracowania jak największego zysku na Kontrakcie wykonując obiekt bezusterkowo, w jakości oczekiwanej zapisami umowy z Zamawiającym i bieżącymi uzgodnieniami”.

Jak stanowi § 3 umowy o premię wynikową:

„Niniejsza premia będzie wyliczona po odbiorze końcowym i rozliczeniu zadania. Warunkiem jej naliczenia jest osiągnięcie zysku netto budowy na poziomie 4%. Premia „wynikowa” od zysku będzie wypłacana niezależnie od premii miesięcznej. Wysokość premii wynikowej ustala się na poziomie 10% od kwoty zysku netto w wysokości równej bądź wyższej zł zgodnie z pkt. 2, 3 i po rozliczeniu zadania. Umowa obowiązuje przez cały umowny okres realizacji robót na tymże Kontrakcie.”

Wedle § 5 ust 1 w/w umowy:

„Umowa obowiązuje od dnia podpisania do odbioru końcowego zadania”.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód: umowa o premię wynikową – k. 19-20)

M. M. pismem z dnia 31.10.2016 r. złożył wypowiedzenie umowy o pracę, z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Wraz z wypowiedzeniem umowy o pracę, M. M. złożył także rezygnację ze stanowiska (...) S.A. w Gruzji.

(okoliczności bezsporne, a ponadto dowód: pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu – k. 21)

Na dzień zakończenia stosunku pracy M. M., tj. 31.01.2017 r., stan zaawansowania robót objętych kontraktem wyniósł co najwyżej 96% w stosunku do całości zadania.

(okoliczność bezsporna)

Protokół odbioru końcowego został podpisany w dniu 27.04.2017r.

(okoliczność bezsporna, a ponadto dowód: zeznania świadka A. P. – k. 385v. 00:08:59 e-protokołu rozprawy z dnia 5 grudnia 2018 roku)

(...) S.A. w G. odmówił M. M. wypłaty premii wynikowej.

(okoliczność bezsporna, a ponadto dowód: korespondencja przedprocesowa stron – k. 23-28)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny pozostawał między stronami bezsporny, niemniej jednak znalazł potwierdzenie w treści dowodów z przesłuchania stron oraz świadków H. M., R. P., K. W., P. C., A. P. oraz - w odpowiednim zakresie - w treści stosownych dokumentów urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd posłużył się jedynie dokumentami sformułowanymi w języku polskim lub też ich tłumaczeniami.

Jednocześnie na mocy z art. 230 kpc uznano za bezsporne te okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie, sprzeciwie, odpowiedzi na sprzeciw i dalszych pismach procesowych, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków, w zakresie ustalonego powyżej stanu faktycznego. Podobnie należy ocenić dowód z przesłuchania stron. Pozostała osnowa w/w dowodów w istocie odnosiła się do wysokości osiągniętego na kontrakcie zysku. Okoliczność ta jednak, o czym szerzej poniżej, **nie miała dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia** (art. 227 kpc a contrario).

Jak stanowi art. 227 kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Stan faktyczny w każdym postępowaniu jest oceniany w aspekcie przepisów prawa materialnego. Przepisy te wyznaczają zakres koniecznych ustaleń faktycznych, które powinny być w sprawie dokonane. Przepisy prawa materialnego mają też decydujące znaczenie dla oceny, czy określone fakty, jako ewentualny przedmiot dowodu, mają wpływ na treść orzeczenia (zob. wyrok SN z dnia 26 lipca 2000 r., I CKN 975/98, Lex nr 50825). Fakty, które uzasadniają żądanie i stanowią przedmiot dowodu, wskazuje strona wyprowadzająca z tych faktów skutki prawne (np. art. 187 § 1 pkt 2). Skoro przedmiotem postępowania dowodowego są tylko fakty mające istotne znaczenie dla merytorycznej oceny dochodzonego roszczenia, to domaganie się przez stronę przeprowadzenia dowodów na inne okoliczności, nie może być uwzględnione przez sąd orzekający, ponieważ prowadziłyby to do przewlekłości postępowania sądowego (zob. wyrok SN z dnia 13 lutego 1997 r., I PKN 71/96, OSNP 1997, nr 19, poz. 377; wyrok SA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2006 r., III AUa 35/06, Apel.-W-wa 2006, nr 4, poz. 16). Tak więc z art. 227 sąd korzysta nie przy ustalaniu faktów, lecz przed podjęciem określonych rozstrzygnięć dowodowych (zob. wyrok SN z dnia 5 września 2008 r., I CSK 41/08, Lex nr 457851- por. Henryk Dolecki, komentarz do art. 227 kodeksu cywilnego, tezy 3-4, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-366. Lex 2013).

Dlatego też Sąd nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości zmodyfikowanego na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2019 roku (k. 408).

Na marginesie - Sąd stoi na stanowisku, iż dokonana przez stronę powodową modyfikacja wniosku dowodowego dotyczyła jedynie osoby biegłego i dlatego nie wymagała wydania kolejnego postanowienia o oddaleniu wniosku dowodowego. W każdym razie niewydanie kolejnego postanowienia o oddaleniu wniosku dowodowego nie było uchybieniem mającym istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2009 r. (I UK 44/09 LEX nr 529771), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 r., (II UK 131/08, Legalis nr 163738), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2007 r. (III CSK 368/06, Legalis nr 162811).

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka G. K.. Przypomnieć trzeba, iż zgodnie z art. 217 § 3 kpc Sąd pominie środki dowodowe, jeżeli okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione lub jeżeli strona powołuje dowody jedynie dla zwłoki. Z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie swoje Sąd oparł na faktach między stronami bezspornych, a także biorąc pod uwagę miejsce zamieszkania świadka, Sąd uznał, iż przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wzmiankowanego świadka jedynie niepotrzebnie przedłużyłoby proces.

Powództwo okazało się niezasadne.

Zdaniem Sądu kluczowa i wystarczająca do oceny roszczenia pozwu jest interpretacja umowy o premię wynikową z dnia 12.04.2016r.

Zgodnie z art. 65 § 2 kc w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Przepis ten do umów z dziedziny prawa pracy znajduje odpowiednie zastosowania z mocy art. 300 kp. Pogląd taki potwierdza orzecznictwo sądowe. Wyraźnie więc ustawodawca przyznaje tu prymat subiektywnej metodzie wykładni, która ma pozwolić na ustalenie znaczenia, jakie obie strony nadawały składanemu oświadczeniu woli w momencie jego wyrażania, a nie z chwili dokonywania wykładni (por. wyr. SN z dnia 20 stycznia 2011 r., I CSK 193/10, Lex nr 784895). W rozumieniu art. 65 § 2 k.c. cel umowy jest wyznaczony przez funkcję, jaką strony wyznaczają danej czynności w ramach łączących je stosunków prawnych. Jest to cel zindywidualizowany, dotyczący konkretnej umowy i znany obu stronom. Wpływa on na kształt praw i obowiązków pośrednio, jako jeden z czynników, które powinny być brane pod uwagę przy dokonywaniu wykładni. Cel nie musi być wyartykułowany w treści umowy, a może być ustalany na podstawie okoliczności towarzyszących dokonaniu czynności prawnej. Cel

umowy można określić jako intencję stron co do skutków prawnych, jakie mają nastąpić w związku z zawarciem umowy (por. wyr. SN z dnia 17 czerwca 2009 r., IV CSK 90/09, Lex nr 512012; wyr. SN z dnia 8 stycznia 2010 r., IV CSK 269/09, Lex nr 668919; wyr. SN z dnia 21 grudnia 2011 r., III CSK 47/10, Lex nr 738108). Wykładnia umowy nie może jednak prowadzić do stwierdzeń w sposób oczywisty sprzecznych z zapisaną jej treścią. Przepis art. 65 § 2 k.c. dopuszcza natomiast taką sytuację, w której właściwy sens umowy ustalony przy zastosowaniu wskazanych w nim dyrektyw będzie odbiegał od jej "jasnego" znaczenia w świetle reguł językowych (por.: wyr. SN z dnia 17 czerwca 2009 r., IV CSK 90/09, Lex nr 512012; wyr. SN z dnia 15 września 2005 r., II CK 69/05, Lex nr 311311; wyr. SN z dnia 28 lutego 2006 r., III CSK 149/05, Lex nr 182956; wyr. SN z dnia 5 kwietnia 2007 r., II CSK 546/06, Lex nr 253385; wyr. SN z dnia 12 marca 2010 r., II PK 281/09, Lex nr 602248; wyr. SN z dnia 22 września 2011 r., V CSK 427/10, Lex nr 1095853).

Sens oświadczeń woli ujawnionych w postaci pisemnej, czyli wyrażonych w dokumencie, ustala się, przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu (por. uchw. SN z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 168; wyr. SN z dnia 12 grudnia 2002 r., V CKN 1603/00, Lex nr 75350; wyr. SN z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 431/04, Lex nr 145198; wyr. SN z dnia 23 kwietnia 2009 r., IV CSK 558/08, Lex nr 512966). Zawarte w art. 65 k.c. zasady tłumaczenia oświadczeń woli wymagają uwzględnienia całego złożonego oświadczenia woli, a nie tylko wybranego dowolnie fragmentu (por. wyr. SN z dnia 26 sierpnia 1994 r., I CKN 100/94, Lex nr 293258; wyr. SN z dnia 29 stycznia 2002 r., V CKN 679/00, Lex nr 54342; wyr. SN z dnia 23 września 2004 r., III CK 400/03, Lex nr 174201; wyr. SN z dnia 21 sierpnia 2008 r., IV CSK 159/08, Lex nr 466005; wyr. SN z dnia 5 marca 2010 r., IV CSK 382/09, Lex nr 852584; wyr. SN z dnia 3 lutego 2011 r., I CSK 348/10, Lex nr 936479). Podstawową rolę w procesie wykładni takich oświadczeń woli odgrywają językowe reguły znaczeniowe. Tekst dokumentu interpretowany według tych reguł stanowi podstawę do przypisania mu sensu zgodnego z zasadami składniowymi i znaczeniowymi języka, w którym został sporządzony (por. wyr. SN z dnia 22 marca 2006 r., III CSK 30/06, Lex nr 196599).

Sąd podziela stanowisko strony powodowej, iż przedmiotowa umowa statuowała prawo do premii określanej w doktrynie jako regulaminowa, roszczeniowa.

Nie sposób jednak podzielić zapatrywania powoda, iż zgodnym zamiarem strony umowy było ustanowienie jednego tylko warunku nabycia prawa do premii tj. osiągnięcie zysku netto budowy na poziomie 4%.

Zdaniem Sądu, dla nabycia prawa do premii, powód powinien był spełnić **kumulatywnie** dwie przesłanki:

a) zorganizowanie, wykonanie i przekazanie do eksploatacji zadania pn.: „Budowa oczyszczalni ścieków w K.” określonego w Kontrakcie nr EBRD/W/ICT/OI2015-K. z dnia 23.03.2016 r. oraz późniejszymi zmianami zawartymi w aneksach w standardzie jakościowym określonym przez Zamawiającego.

b) osiągnąć zysk netto budowy na poziomie 4%.

Skoro oba warunki do nabycia premii muszą być spełnione **kumulatywnie**, a bezsporne jest, iż powód zadania do eksploatacji nie przekazał, to tym samym nie nabył prawa do premii - nie spełnił pierwszego warunku. Zbędne było zatem dokładne roztrząsanie, czy osiągnięto zysk netto budowy na poziomie 4%.

Za takim ustaleniem zgodnego zamiaru stron umowy przemawiają przede wszystkim (***podkreślenia własne Sądu**):

- treść § 3 ust. 1 umowy: „Niniejsza premia będzie wyliczona po **odbiorze końcowym i rozliczeniu zadania**”,

- treść § 3 ust. 8 umowy: „Umowa obowiązuje **przez cały umowny okres realizacji robót na tymże Kontrakcie**.”,

- treść § 5 ust. 1 umowy: „umowa obowiązuje od dnia podpisania **do odbioru końcowego zadania**”.

Powyższy wniosek uzasadnia systemowa metoda wykładni (argumentum a rubrica), to znaczy analiza wewnętrznej systematyki kontraktu.

Identyczny rezultat w ocenie Sądu daje wykładnia celowościowa, odnosząca się – zgodnie z dyrektywami art. 65 § 2 kc - do **celu** stron umowy. Cel ów określono w § 2 umowy: „Celem umowy jest finansowa motywacja nadzoru technicznego dla wypracowania jak największego zysku na Kontrakcie wykonując obiekt bezusterkowo, w jakości oczekiwanej zapisami umowy z Zamawiającym i bieżącymi uzgodnieniami”.

Cel określiły strony komplementarnie akcentując nie tylko wypracowanie jak największego zysku, ale też wykonanie obiektu „**bezusterkowo, w jakości oczekiwanej zapisami umowy z Zamawiającym i bieżącymi uzgodnieniami**”. A kiedy można stwierdzić, czy obiekt nie ma usterek i jest odpowiedniej jakości? Odpowiedź jest tylko jedna: dopiero po jego oddaniu. Celem umowy było więc również oddanie (przekazanie do eksploatacji) obiektu, czego powód nie dokonał.

I wreszcie – wykładnia językowa również potwierdza przyjętą przez Sąd interpretację. Już sama nazwa umowy: „**o premię wynikową**” prowadzi do wniosku, iż przedmiotowy kontrakt statuował dla powoda zobowiązanie rezultatu, nie zaś starannego działania. Wszak słowo „wynik” jest synonimem słowa „rezultat”. Liczył się wynik (zorganizowanie, wykonanie i przekazanie do eksploatacji zadania oraz osiągnięcie zysku netto budowy na poziomie 4%), a nie to, że zrobiło się wszystko, aby ten wynik osiągnąć.

Pracodawca stwierdzający istnienie jednej z przesłanek powodujących pozbawienie prawa do premii nie musi wskazywać wszystkich okoliczności uzasadniających utratę tego prawa lub skutkujących obligatoryjnie jej obniżeniem (por.: wyr. SN z 15.12.1987 r., I PRN 65/87, OSNCP 1989, Nr 7–8, poz. 127).

Sąd rozumie zapatrywanie powoda, iż ten włożył w wykonanie zadania dużo (wedle powoda 96 %) wysiłku, że chciał, aby odpowiednio wysokie wynagrodzenie było rekompensatą za rozłąkę z rodziną, ale pragnie zwrócić uwagę na fakt, iż **powód dobrowolnie złożył oświadczenie o wypowiedzeniu i tym samym zakończył swój stosunek pracy**. Nie można w sprawie twierdzić, iż niewykonanie zadań premiovych nastąpiło wyłącznie z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Nawiasem mówiąc - nawet gdyby tak było, to trzeba wskazać, iż w wyroku Sądu Najwyższego z 21.11.1985 r. (I PRN 90/85, OSNCP 1986, Nr 9, poz. 149) orzeczono, że pracownik nie może skutecznie dochodzić premii nawet wtedy, gdy niewykonanie zadań premiovych nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Wypada się też odnieść do przytoczonego przez stronę powodową wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2016 r. (II PK 20/15 Legalis nr 1442674 - por. odpowiedź na sprzeciw - k. 140 akt). Istotnie, na kanwie rozpatrywanej przez Sąd Najwyższy sprawy sąd ten uznał prawo pracownika do premii w wysokości proporcjonalnej do okresu jego zatrudnienia. Tam jednakże chodziło o coś innego. O premię określoną poprzez nawiązanie do konkretnego okresu czasu, w istocie: premię roczną, a nie wynikową. Zaś powód umówił się o premię określoną - przede wszystkim - poprzez nawiązanie do określonego wyniku, nie zaś okresu czasu.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w pierwszej kolejności w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 kpc).

W pkt II wyroku Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. z dnia 4 kwietnia 2019 r. - Dz.U. z 2019 r. poz. 785 - dalej uksc) a contrario. Należnymi w sprawie kosztami sądowymi (opłata od pozwu oraz wynagrodzenie świadka – k. 328) Sąd obciążył Skarb Państwa z uwagi na fakt, że powód był od tych kosztów ustawowo zwolniony (art. 35 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 uksc) a pozwany z racji wygrania sprawy w całości nie był zobowiązany do ich poniesienia.

W punkcie III Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej część kosztów procesu, na które składało się poniesione przez pozwanego wynagrodzenie pełnomocnika procesowego (3.600zł x 0,75 = 2.700zł - por.: § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. - tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. - Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

W punkcie IV Sąd nie obciążył powoda pozostałymi poniesionymi przez pozwaną kosztami procesu, na które składały się koszty tłumaczeń. Kierowano się tu przepisem art. 102 kpc. Stanowi on, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje się, iż zastosowanie owej normy zależy od konkretnego stanu faktycznego. Jednocześnie podkreśla się, iż zastosowanie takiej powinno być oceniane w całości okoliczności, które uzasadniałyby odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu wspomnianych okoliczności zaliczyć należy fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej strony). Uwarunkowania te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1974 r., II CZ 223/73, niepublikowane). Przepis artykułu 102 kpc pozostawia - ze względów słuszności - sądowi pewną swobodę w przyznawaniu zwrotu kosztów procesu, gdyby stosowanie zasady odpowiedzialności za wynik (art. 98 kpc) nie dałoby się pogodzić z zasadami słuszności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1976r., IV PZ 61/76, LEX nr 7856).

Okoliczności przedmiotowej sprawy są zaś takie, iż powód niewątpliwie włożył w realizację kontraktu wiele ponadnormatywnego wysiłku licząc na uzyskanie premii. Sąd nie ma wątpliwości, iż ów ponadnormatywny wysiłek miał dla pozwanego konkretną oraz wymierną finansową wartość. Dlatego nie do pogodzenia z zasadami słuszności byłoby teraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów tłumaczeń w wysokości 5.129,10zł.

Tak więc mając na uwadze powołane reguły i wskazane orzecznictwo, a także okoliczności niniejszej sprawy, Sąd postanowił nie obciążać M. M. wzmiankowanym obowiązkiem zwrotu.

ZARZĄDZENIE

1) odnotować w kontrolce uzasadnień;

2) odpis wyroku z uzasadnieniem:

- doręczyć pełn. powoda;

3) za 14 dni lub z apelacją.

G., 16 czerwca 2019 r. SSR Dominik Bednarski